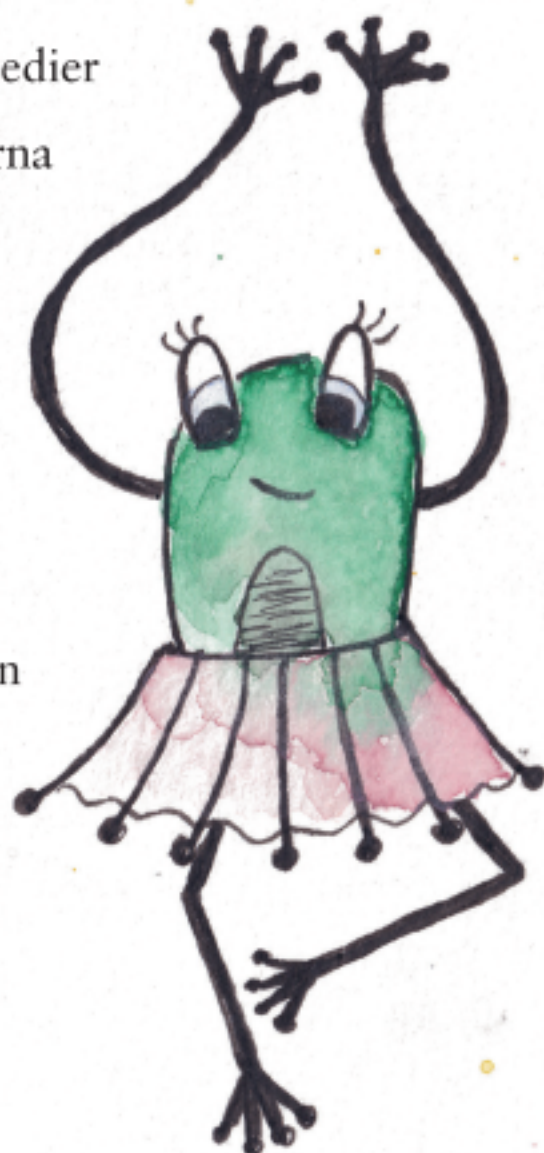

Fantasiedieren

Meteen toen ik achter Myrna op de step ging staan, stoven we weg, de tuin uit en door de straten van de buurt. Ondertussen begon Myrna te vertellen: ‘Met de ontvanger die we net gerepareerd hebben, vang ik de noodkreten op van fantasiedieren zoals Sara. Kinderen bedenken soms fantasiedieren, gewoon omdat ze het leuk vinden. Een paarse cavia met gouden vlekken, of een kat die zo klein is als een hamster. Wat ze alleen niet weten is dat fantasiedieren tot leven kunnen komen. Dat gebeurt dan ook niet meteen, maar pas als ze zo’n goed beeld hebben van hun fantasiedier dat ze hun ogen kunnen sluiten en het dier voor zich kunnen zien, zo scherp alsof ze naar een foto kijken. Meestal zijn

ze reuze verbaasd als ze hun ogen opendoen en hun fantasiedier daadwerkelijk voor ze staat.’ Reuze verbaasd leek me geen overdreven beschrijving. Ik zou een meter de lucht in springen van de schrik als er ineens een paarse cavia met gouden vlekken voor me stond.

‘Vaak is het gelukkig helemaal geen probleem als een fantasiedier tot leven komt,’ vertelde Myrna verder. ‘De eerste keer dat ik van een fantasiedier hoorde was van mijn vriend Levi. Hij had zich een kikker ingebeeld die prachtig kon balletdansen. Hij geloofde zijn ogen niet toen Edwin de kikker ineens in zijn kamer verscheen. Maar uiteindelijk werden ze dikke vrienden. Een

kikker is ook wel een makkelijk huisdier. Levi verzamelde zo nu en dan wat vliegen voor hem, maar de meeste ving Edwin zelf. Hij sliep op het nachtkastje en paste zelfs in Levi zijn rugzak, dus op vakantie kon Edwin ook mee. Zo nu en dan nam Levi hem zelfs een dagje mee naar school. Zijn klasgenootjes vonden het eerst wat vreemd dat Levi een kikker mee naar school had, maar ze veranderden snel van mening toen Edwin in de pauze een prachtige voorstelling gaf. Ze waren zo onder de indruk van zijn balletpassen.'

Op dat moment stonden we even stil voor een stoplicht. Myrna keek om met een serieuze blik en met een iets lagere en zachtere stem zei ze: 'Helaas gaat het soms ook helemaal mis met fantasiedieren.' Toen het stoplicht op groen sprong, stoven we weer weg met de step. Ik moest mijn helm goed vasthouden om hem niet te verliezen en ik zag dat Herbert hetzelfde deed. Myrna vervolgde ongestoord haar verhaal. 'Sommige